

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och
punktskatter
103 33 Stockholm

Remiss av kommissionsförslag om åtgärder för att införa vissa krav på betaltjänstleverantörer och för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier

Fi2018/03817/S2

1 Sammanfattning

Skatteverket kan inte ställa sig bakom förslaget i dess nuvarande form. Skatteverket anser dels att dokumentationsskyldigheten är alltför omfattande dels att konsekvensbeskrivningen har brister. Skatteverket är dock positivt till att det införs viss dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer.

Om förslaget ändå genomförs lämnar Skatteverket vissa synpunkter på några av förslagen:

- artikel 243b i mervärdesskattedirektivet och artikel 24c i förordningen om administrativt samarbete – dokumentationsskyldighet
- artikel 24b i förordningen om administrativt samarbete – den behöriga myndighetens fullgörandetid.

Förslaget är i sin nuvarande utformning så pass oklart att det inte är möjligt att göra en kostnadsberäkning. Skatteverket kan dock konstatera att det kommer krävas systemutveckling och löpande kostnader i form av t.ex. förvaltning.

2 Skatteverkets synpunkter

2.1 Kommissionens förslag i dess nuvarande form

Förslaget pekar på det stora behovet av att motverka och förebygga missbruk och för detta är kontrollmaterial en viktig del. Skatteverket är medvetet om att förslaget inte leder till att vi kan ta ett heltäckande grepp om mervärdesskattebedrägerierna med hela världen som spelplan men en dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer är en början på åtgärder mot bedrägerierna.

Skatteverket kan ändå inte ställa sig bakom förslaget i dess nuvarande utformning av följande anledning.

Den behöriga myndigheten kommer ta in uppgifter om samtliga gränsöverskridande betalningar och inte enbart de som rör transaktioner till privatpersoner eller annan e-handel.

2.1.1 Dokumentationsskyldighet

För samtliga transaktioner som går via en betaltjänstleverantör till en betalningsmottagare i ett annat land ska uppgift lämnas till den behöriga myndigheten under förutsättning att betalningsmottagaren tar emot fler än 25 betalningar under ett kvartal. Det innebär att enorma mängder information som inte är relevant som kontrollmaterial kommer att samlas in. Det framstår som en omfattande åtgärd som till övervägande del kommer att ge ”överinformation” även om den också kan innehålla viktig information som är nödvändig för att beskatta e-handeln korrekt. Eftersom förslaget inte innehåller ett krav på att betalningsmottagarens registreringsnummer eller organisationsnummer ska ingå bland uppgifterna kan det krävas omfattande utredningar för att identifiera betalningsmottagaren om det ens är möjligt.

Om regler om dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer ska införas anser Skatteverket ett sådant förslag bör begränsas så att de uppgifter som samlas in avser den e-handel som förslaget är tänkt att träffa. Detta kan göras t.ex. genom en beloppsgräns eftersom e-handeln till privatpersoner oftast avser lägre belopp samtidigt som gränsöverskridande handel till företag ofta avser högre belopp.

Om regler om dokumentationsskyldighet för betaltjänstleverantörer begränsas till att avse färre transaktioner anser Skatteverket att man borde kunna införa ett krav på att betaltjänstleverantören anger betalningsmottagarens registreringsnummer eller organisationsnummer.

2.1.2 Analys om aktörernas anpassning till förslaget

Vidare är det en brist att det av förslaget inte framgår en analys om hur aktörerna kommer att anpassa sitt beteende till förslaget. Den som vill bedriva e-handel och undvika att uppgift om dennes betalningsströmmar samlas in kan välja att använda en betaltjänstleverantör från ett land utanför EU. Betalningar till säljare som förslaget är tänkt att finna kommer på så sätt inte att ingå bland de uppgifter som samlas in.

Skatteverket anser att kommissionen bör ta fram en analys av hur aktörerna kommer att anpassa sitt beteende till förslaget.

2.1.3 Utredning av alternativa lösningar

Förslaget saknar också alternativa lösningar till intag av uppgifter från betaltjänstleverantörer och konsekvensbeskrivning av förslaget. Exempelvis framgår inte av förslaget på vilket sätt nuvarande uppgifter från betaltjänstleverantörer som lämnas inom reglerna för det automatiska informationsutbytet kan och har varit till nytta för att hitta mervärdesskattebedrägerier.

Förslaget innebär att betaltjänstleverantörer behöver utforma sina system för att ha kontroll på när transaktionerna överstiger 25 transaktioner per kvartal och därmed blir aktuella att lämnas ut. Förslaget tar inte upp andra lösningar som att t.ex. låta betaltjänstleverantörer leta efter de anomalier som mervärdesskattebedrägerierna innebär. En sådan lösning skulle

innebära att betydligt mindre information behöver lämnas och bearbetas i flera led, vilket ökar datasäkerheten.

Skatteverket anser att andra alternativ bör utredas innan detta förslag beslutas.

2.2 Synpunkter på några av förslagen om förslaget ändå genomförs

2.2.1 Dokumentationsskyldighet – artikel 243b i mervärdesskattedirektivet och artikel 24c i förordningen om administrativt samarbete

Av reglerna framgår att uppgifterna ska bevaras i två år. Det anges inte närmare vad som avses med ”år”. Det är alltså oklart om det fråga om kalenderår, beskattningsår/räkenskapsår eller tolv månadersperioder.

Skatteverket anser att det måste förtydligas så att det klart framgår vad den tvååriga tidsperioden avser.

2.2.2 Den behöriga myndighetens fullgörandetid – artikel 24b i förordningen om administrativt samarbete

Regeln innebär att betaltjänstleverantörerna ska lämna in de aktuella uppgifterna senast tio dagar efter kvartalets utgång. Den behöriga myndigheten ska sedan överlämna uppgifterna till det centrala systemet senast femton dagar efter kvartalets utgång. Detta innebär att fullgörandetiden för den behöriga myndigheten är fem dagar (vilket även kan innefatta helgdagar).

Förslaget är inte tydligt vad gäller de skyldigheter den behöriga myndigheten har att bearbeta de aktuella uppgifterna. Eftersom det inte är en skyldighet för betaltjänstleverantören att ange betalningsmottagarens registreringsnummer utan skyldigheten gäller endast betalningsmottagarens namn kan det innebära mycket arbete för den behöriga myndigheten om de lämnade uppgifterna måste bearbetas på något sätt innan de skickas över till det centrala registret.

Skatteverket anser att regeln måste klargöras så det tydliggörs vilka skyldigheter som ligger på den behöriga myndigheten när det gäller att hantera och bearbeta de uppgifter som lämnats av betaltjänstleverantörerna. För det fall den behöriga myndigheten måste bearbeta uppgifterna så anser Skatteverket att fullgörandetiden om fem dagar inte räcker.

3 Konsekvenser för Skatteverket

Förslaget är i sin nuvarande utformning så pass oklart att det inte är möjligt att göra en kostnadsberäkning. Skatteverket kan dock konstatera att det kommer krävas systemutveckling och löpande kostnader i form av t.ex. förvaltning. Förslaget är inte tillräckligt detaljerat i punkterna angående teknisk lösning, informationens skyddsbehov, eventuella krav på Skatteverket att hantera/behandla inkomna uppgifter, efterlevnadskontroller m.m. för att en beräkning ska kunna göras.